1878. V. évfolyam. 40. szám. Debreczen, Kedd február 26.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve.
Egész évre . 10 frt.
Félévre . . 5 frt.
Negyedévre . 2 frt 50 kr.
Egy hóra . 1 frt.
Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban *Kutasi Imre nyomdájában*, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivataloknál.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.

A SZABADELVŰPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hetfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Hirdetesi dij:
öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdij minden hirdetés után 30 kr. Nyilttéri közlemények minden sora 20 kr. Ezek a szerkesztő által vétetnek fel. — A hirdetmények a szerkesztőségben és kiadói irodában.
Az előfizetési s hirdetményi pénzek a kiadóhivatalba, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába **czeglédutcza, Fried-ház 19. sz. alatt** czimezendők.

Debreczen, febr. 26.

Miklós nagyherczeg főhadiszállása a szultan beleegyezésével február 24-én reggel a Konstántinápoly környékéhez tartozó San Stefanoba áthelyeztetett és e hely ennek megfelelőleg a török őrség által, mely Makrikeni irányában vonult vissza — kiürittetvén, a Gurkó vezetése alatti gárda-hadtest által megszállatott.

A béketárgyalások is itt folytattatták és a békeprälimnariak szerződése már elannyira közelg befejezéséhez, — hogy a „Havas“ ügynökség már tegnap hirlelte annak mindkét fél által történt elfogadását, illetőleg aláiratását.

A békeokmány teljes elkészülte után Miklós nagyherczeg a szultánt Konstántinápolyban meg fogja látogatni és a megkötött uj béke a „konstantinápolyi“ melléknevet nyerendi.

Egy san-stefanoi, február 24-kéről kelt hivatalos távirat jelenti, hogy Miklós nagyhg febr. 24-kén hajnali 4 órakor vasuton érkezett meg uj főhadiszállására és az indóháznál Reuf és Mehemed Ali pasák és a görög nem egyesült papság által fogadtatott.

A „Reuter Office“ közleményét, a konstantinápolyi — békeszerződésről nem tekinthetjük ugyan teljesen hitelesnek, mindazonáltal népies közmondás, hogy a lomb nem mozog, ha a szél nem fujja, — nehány pontjára nézve tehát attól a félhivatalos szinezetet meg nem tagadhatjuk.

És mit mond mindezekhez Anglia?

Állig fölfegyverkezik és ugy készül az oroszok által, most meg már Berlinben megtartatni kivánt conferentiára.

A mi külügyi kormányunk is — ha a N. Fr. Presse hirharangjának hinni lehet — külön hitelkövetménynyel fog a delegátiók elé lépni, mely az előbb nevezett lap szerint „inkább diplomatiai hitelnek“, mint hadi készülődésekre szolgálandó segélyforrásnak lesz tekintendő!

Londonban febr. 24-én óriási demonstrátió volt.

A „Hydeparkban“ mintegy százezer ember gyült össze. Két párt külön válva tartott itt népgyülést. Az egyik párt a kormánynak bizalmat szavazott és indult a másik párt gyülhelyére, hol Herbert elnöklete alatt épen azt kivánták határozatra emelni, hogy a béke minden áron föntartassék. A két párt emberei összezörrentek, angol fütykösök és öklök kezdték meg a capacitálást kölcsönösen, de azért komolyabb (!!) nyugalomháboritás (?) az értesitő londoni távirat szerint — nem történt.

A német birodalmi kanczellárnál (febr. 24.) nagy diplomatiai estély tartatott. Ez estélyen hivatalos ajkak azt rebesgeték, hogy a helyzet Oroszország és Anglia között ismét feszültebb. Oroszország láthatólag iparkodik kizsákmányolni kedvező helyzetét Angliával szemben. Németország komolyan hozzá fogott közvetitési föladatához. On dit!

Annyi bizonyos, hogy végtelenül veszélyes esetlegesség volna az, hogy ha a conferentia létrejövetele elé Szt. Pétervár felől komoly akadályokat gőrditenének, vagy azt épen megakadályozni iparkodnának.

Ezen esetlegességet látszik számba venni körültekintő külügyi kormányunk, midőn hitelkövetelményével lép föl és — helyesen!

— **A delegacziók** — mint a „Hon“ irja, marcz. 7-re lesznek összehiva, ez nap csak előtanácskozás lesz s a tárgyalás 8-án kezdődik. A kormányok tanácskozásai folytán, a közös kormány kérni fog fölhatalmazást a czélból, hogy egyfelől teljes erővel müködhessék ugyan a béke érdekében, de másfelől azon helyzetben legyen, hogy bármely perczben, teljes erőt fejthessen ki érdekeink más téren való föltétlen védelmére. Az utóbbi megfelelő alakban, a két kormány által az illető országgyülések elé fog hozatni, miután egyelőre hatvan millió fedezetéről van szó. Ezen kivül 3 haviindemnitas fog a delegatióktól kéretni.

Országgyülés.

— A képviselőház ülése febr. 25 én. —

Elnök: Ghyczy; jegyzők: Horváth, Tombor, Orbán.

A miniszterek közül jelen vannak: Perczel, Bedekovics, Trefort, Szende.

Elnök tudatja a képviselőkkel, hogy néhai I. Ferencz császár és király ő felségeért, a szokásos istenitisztelet márcz. 2-án fog a budai helyőrségi templomban megtartatni.

Napirendre következik a Kerkápoly által benyujtott módositás tárgyalása.

Bujanovich Sándor elfogadja a módositványt, mert általa fegyvert lát nyujtani a magyar kormány kezébe, a tiz év után való alkudozások sikeres vitelének előmozditására.

Rády Endre szerint Kerkápoly javaslata praktikusabban gyakorolhatóvá teszi az önálló vámterület fölállitása iránt való jogunkat. — Ajánlja elfogadását.

Molnár Aladár hivatkozik a miniszterelnök azon szavaira, melyekben elismerte, hogy az önálló vámterületre jogunk van, — de azon meggyőződésének adott kifejezést, hogy az ez idő szerint nem foganatositható. Ez azt bizonyitja hogy e jogunk nem elég erős, tehát azt erősbiteni kell, a javaslatnak pedig az a czélja van s ennélfogva ajánlja azt elfogadásra.

Gr. Khuen-Hederváry K. azon szellemben nyilatkozik, melyben Molnár Aladár.

Baross G. ellene szól az uj szakasznak, mint a melylyel a külön vámterület legfőbb előnyeit koczkáztatnók.

Mocsáry L. nemcsak elfogadja a szakaszt, hanem szives örömmel üdvözli is, mert reméli, hogy ez által az önálló vámterület ügye előbbre vitetik. Hasonló nézetben van Simonyi L. báró is.

Kerkápoly K. belátván, hogy a ház nem azon intentióból fogadta el a javaslatot melyből az benyujtatott, az inditványt viszszavonja.

Ezzel a vámszövetségről szóló törvényjavaslat részletes tárgyalása véget ért. Harmadszori megszavazása későbbre halasztatott.

Nyilvános kérelem

Hazánk m. t. hölgyeihez!

Palotásy János az országos nevü zeneköltő, kinek magyar nótáiban Bihary, Csermák, Lavota és Rózsavölgyi szelleme sokszorozott fényben ragyogott — nincs többé! Ő kiről Mosonyi Mihály azt mondta: hogy müveinek minden ütenye aranybánya, melyből a késő utókor is kincseket merithet — saját kezével óltá ki életét. S mi e szép lelkü férfiut idáig vitte: zilált vagyoni helyzete volt; sulyos gondok gyötörték hosszu évek során át, gyönge alkotásu testét s aggasztó szembaja megvakulással fenyegette.

S a kik utána maradtak: agg apa, butört özvegy és kiskoru fia, gyászkeservök mellé még a holnapi nap anyagi gondjaitól sem mentek.

Azért fordulok lelkes hölgyeinkhez, kiknek világa az érzelem, kik szánni tudnak és segiteni törekszenek minden szenvedőn; mert a szeretet s a magyar honleányi föllobbanás biztositják kérelmem sikerét.

Van ugyanis a megboldogultnak általam zongorára alkalmazott hallgató magyarjaiból 15 válogatott mü egy kötetben, mely leszállitott áron 2 frt beküldése vagy utánvét mellett nálam Jászberényben megszerezhető; ezen egész befolyt összeget Palotásy szerencsétlen családja anyagi felsegélésére forditandom.

Addig is, mig Palotásy összes müveit sajtó alá bocsátandom, — azon biztos reményben ajánlom nemes lelkü hölgyeinknek kérésemet: hogy egyiknek zongorájáról sem hiányzand hazánk legszebb magyar zenéje, s hogy becses ismerőik körében buzgón fogják ezt ajánlani.

Kelt Jászberényben, 1878. febr. hó

hódoló tisztelőjök

Riszner József,
zeneszerző, nőnövelde tulajdonos.

Az ujpesti rablógyilkosság.

Febr. 25.

A budapesti fenyitő tvszék ma kezdte meg az ujpesti rablógyilkosság nyilvános tárgyalását.

A tárgyalási terem zsufolásig telt meg.

A biróság következőleg alakult: Bogisich elnök, Matasovszky és Thold birák. Védőkül hivatalból Liedemann és Gombár ügyvédek neveztettek ki. A tárgyalásra huszonnyolcz tanu van beidézve:

Röviddel 9 óra után Bogisich elnök elrendeli a vádlottak bevezetését.

A három gyilkos fegyenczruhában, három börtönőrtől közrefogva belépnek. Rózsa István szőke szakálla, biborotvált álla, gondozott, puha haja, egész arczkifejezése jobbmódu kisvárosi iparos ifjut sejtet benne; öcscse Rózsa Gyula merev, közömbösen néző, csupasz arcza cseppet sem különbözik a typicus csirkefogó arczoktól, melyeket a kerepesi ut lebujaiban, a külső váczi uton láthatunk. Kellner Ignácz kis zömök termetü, kiborotvált aczu fekete bajszu, rövidre nyirt fekete haju, – igazi gonosztevő arcz.

Bogisich elnök megnyitván az ülést, kijelenti, hogy Rózsa István és Rózsa Gyula rablógyikossággal vádoltak ügyében lesz ma a végtárgyalás, minthogy a vád alá helyezési határozat jogerőre emelkedett; Kellner Ignácz csupán mint tanu, illetve mint büntárs fog szerepelni, mert mint szökött katona a 33. dandár katonai biróságának lesz kiszolgáltatva, figyelmezteti őket, hogy töredelmes vallomást tegyenek.

Tóth Gerő kir ügyész röviden constatálja az ismert tényállást, és inditványozza a tárgyalás megkezdését.

Rózsa István halk hangon kezd beszélni, de a nagy csendben minden szava jól érthető. Ezeket adja elő:

Veszprémi születésü, 28 éves, katholikus vallásu, nőtlen, mészáros segéd, kitanultam, felszabadultam, irni, olvasni tudok, vagyonom nincs. Büntetve voltam 6 frt 46 kr elsikkasztásáért négy hétre, azután 1875-ben betöréses lopásért 15 hónapra, postarablás miatt gyanuban voltam a fehérv. tszék előtt, szabadon bocsátottak, katona vagyok az I. jágerzászlóaljnál; ott ötször voltam büntetetve kimaradásért.

Rózsa Gyula ezeket valja: szamárdi (somogyi) 19 éves leszek nem tudom mikor; — kath. vallásu, nőtlen, mészáros inas a bátyámnál, a ki maga is csak segéd, irni, olvasni tudok, vagyonom nincs, voltam büntetve: 1875-ben sulyos testi sértésért négy hetet, tavaly sikkasztásért két havi börtönt kaptam. Katona nem voltam.

Kellner Ignácz nyugodtan, határozottan szól és ezeket vallja: Komáromi mócsai izraelita, 24 éves, nőtlen, felszabadult czipész legény vagyok, irni, olvasni keveset tudok, vagyonom nincs; — az Erzherzog Wilhelm 12. gyalogezrednél szolgáltam, onnét 77. juniusban elmentem. Polgári hatóságnál háromszor voltam büntetve; 1869-ben verekedésért Veszprémben egy évre, Komáromban lólopásért 10 hónapra büntettek, Fehérváron lólopásért 10 hónapot kaptam.

Következik a tanuk kihallgatása:

Iperszky Julia öreg kisasszony: Ott laktam Pajornál, a ki rokonom; 26-án este a szobában, melyet a bolttól üvegajtó választ el, theáztunk Pajorékkal. Fél nyolcz órakor három ember jött a boltba, Pajorné mondta: Ezeket soha se láttam, rosz emberek lehetnek. Pajor erre azt mondta, hogy dehogy, az egyiket ismeri, erre (Rózsa Gyulára mutat) most is ráismerek; azután Pajor ugy beszélt feleségének, hogy ne féljen, ha a három ember megint eljön, Pajorné fogja szolgálni, Pajor pedig a töltött revolverrel az ajtó mögé áll és meg fogja védeni, ha kell.

Kilencz óra előtt elmentem Pajoréktól; elzártam a konyhaajtót és szobámban lámpát gyujtottam. Később, 9 órakor hallottam az asszonyt sikoltozni; erre nagyon meg voltam ijedve; eszembe jutott, a miről este beszéltünk; gondoltam magamban: az a három ember bizonyosan visszajött és roszat végzett. Hamarjában vasat tettem az ajtóra; csendességben kell lennem, gondoltam magamban, mert ha azok az emberek meghallanak, még hozzám is eljönnek; kis kutyám morgott, haragos volt; ugatni akart; alig tudtam elhallgattatni; lámpámat lesrófoltam, egész éjjel nagy kinban voltam, nem mertem szobámból kimenni.

Elnök: Hogy lehet az, hogy egész éjjel semmit sem tett?

Tanu: Ugy meg voltam ijedve, olyan zavarban voltam, hogy már nem is tudom, — miért nem mertem mozdulni. Másnap reggel aztán eljött hozzám Csányi Mátyás, akkor mertem csak kimenni.

Elnök: Cselédje nem volt?

Tanu: Cseléd soha se volt, se nálunk, se Pajoréknál.

Elnök: Ismeri a revolvert, melyet Pajor használni akart; nézze meg ezt (odanyujt neki egy revolvert) nincs megtöltve; nem ismeri?

Tanu: (megnézi) Nem ismerek rá, mert a kezemben sohse volt; mindig meg volt töltve.

Elnök; Jártak sokan a boltba?

Tanu: Nem nagyon sokan, de Pajorék meg voltak elégedve.

Azután tanu részletesen leirja Pajorék minden ezüstnemüjét és egyéb értékes holmiját.

Pajor Alajos debreczeni szabó, a meggyilkoltnak testvére: Öten voltunk testvérek, az egyik 2 éves, a másik Sándor, 3 éves korában haltak meg; egy leánytestvérünk is meghalt. A szerencsétlen véget ért Ferdinándon kivül nem volt más testvérem többé. Meglátogattam 1876-ban a Deák temetésekor, 1877-ben pedig augusztusban 5 napra jöttem fel hozzá. Akkor már ezüsttel teritett asztalt láttam; jó módu embernek tudtam, mert a pénzével kereskedett.

Elnök: Nem hallotta, hogy testvérének pénzei lettek volna elhelyezve?

Tanu: Nem hallottam semmit; testvérem bőkezü sohasem volt; a legtakarékosabb emberek közé tartozott.

Elnök: Nem lepte meg olykor pl. ujévre holmi ajándékkal?

Tanu: Soha.

Elnök: Augusztus óta nem látta?

Tanu: Nem; temetésére nem jöhettem, mert a hófuvatagok miatt a vasut nem járt.

Kihallgattattak még Beimel Jakab, Mádé András korcsmáros, Szattler Bálint kiskereskedö, Horváth Ferencz ujpesti községi biró, Benitzky Antal ujpesti jegyző.

Ezután az ülés $^1/_2$ 12 órakor öt perczre felfüggesztetik.

A jászberényi gyilkossághoz.

Tót Ferenczre, a szerencsétlen Szapári Imre gyilkosára nagyon sajátságosan jellemző megvilágitást vet vallomása, melyet vizsgáló birái előtt tett. E vallomásból ma több érdekes részlet van előttünk. Ugy látszik, hogy Tóth Ferenczet az iszákosság, melybe különösen az utólsó időben esett, folytonos beteges ingerültségben tartotta, s már-már fixa ideája volt, hogy őt Szapáry Imre gróf üldözi. Az üldözést a legutóbbi őszi gyakorlatoktól számitja. Ekkor ugyanis az egyik napon Tóth Ferencz betegeskedve vett részt a gyakorlatokban melyek e napon véletlenül tovább tartattak, minthogy a volt közlekedésügyminister Szapáry Gyula gr., a szerencsétlen áldozatnak testvére, szintén ép e napon figyelemmel kisérte azokat, Tiszamenti birtokai mellett folyván a gyakorlatok, Tóth azt hitte, hogy a volt minister tiszteletére fárasztották ki ugy őket; három tiszttársának, a kik mellett lovagolt, káromkodva e hitét ki is fejezte: „Ezért a vaskalaposért (tájszólás, gunyolva szokták ezt mondani. Tiszavidékén a gazdagurakra) be kifárasztottak benünket.“ A mint hazatértek, Tóth azt vette észre, hogy gróf Szapáry Imre idegenkedik tőle, a mit abból magyarázott ki, hogy valamelyik tiszttársa bizonyosan közölte vele a „vaskalapos“ kifejezést. Az idegenkedést csakhamar üldözésnek látta. Tisza Igarra ugyanis nősülni hazament, de már késön érkezett, mert a leány időközben már másnak adta kezét; eredménytelenül (4 nap helyett 7 nap mulva) visszatérve, Szapáry Imre a „Borszem Jankó“-ra figyelmeztette, melyben Mokány Berczi a többek között ezt mondta: „rosz bika az, mely egy tehén miatt elhagyja a csordát.“ Tóth azt hitte, hogy a Mokány Berczi-ádákat gróf Szapáry irja ő ellene. Ezentul bármi fordult elő a „Borszem Jankó“-ban, mindent magára vonatkoztatott és gr. Szapáry irásának, illetőleg üldözésének vett. Midőn Verhovay Gyulát letartóztatták, a „Borszem Jankó“ két képet hozott, e czim alatt A „meglapult kakas.“ Tóth ezt is magára vette és Szapáry Imrének tulajdonitotta, noha a rajzon e szavak voltak: „Egyetértés“, ugylátszik azt nem is tudta, hogy „Egyetértés“ és Verhovay Gyula is létezik. S a „Borszem Jankó“ most is, ha vallatásai közben előhozódott, valósággal felbőszitette. Ekkor ingerülten válaszolt, szemeit forgatta és nagy fáradságba került őt ismét rendes és nyugodt magatartásába visszajuttatni. Igy élte magát mindjobban az üldöztetés gondolatába, noha Szapáry ellenkezőleg inkább gyöngéden bánt vele, a hol csak lehetett, a szolgálat rovására elnéző volt iránta. Megható bizonysága ennek egy levél, melyet éppen a gyilkosság előtt való napon Szapáry a véle barátságban lévő ezredparancsnokhoz intézett, a mikor Tóthot ujra megkellett büntetni. Elmondta, hogy mennyit elnézett Tóthnak, levelét igy végzi: „Sajnálom, hogy ennyire élére kellett állitanom az ügyet, de azt hiszem, hogy e szerencsétlen ember az utolsó hetekben már agyon itta magát és maga sem tudja, mit tesz: sokáig sokat elnéztem neki, de most már nem tehettem máskép“ — És Tóth az elnézést, gyöngédséget nemcsak el nem ismeri, hanem vallomásában s azóta is csak az üldöztetésről beszél.“ És mivel én e zaklatásnak véget akartam vetni — ugymond a „Pesti Napló“ szerint — eltökéltem magamban, hogy szolgálatomat elhagyom és Tisza-Igarra megyek, hogy ott azután magamat, miután testvéremmel beszéltem volt, agyonlőjjem, és hogy apám sirja mellett eltemetve legyek. Hogy pedig gr. Szapáry százados urnak tudomása legyen távozásomról, és hogy tudja meg, miért távozom, f. hó 12-én reggel, miután meghagytam szolgámnak, hogy lovamat felnyergelje, és miután forgonypisztolyomat megtöltöttem, mert nem tudhattam, hogy mi történhetik majd az uton, lakásomat elhagyva — ezek Tóth Ferencz szavai — beléptem gr. Szapáry százados szobájába. Ott miután, az ajtót betettem, „öszintén elmondom a mint volt“ a százados urnak kijelentettem, hogy én elmegyek, mire a százados ur azt mondta: „önnek szobafogsága van, nem mehet el; de én megjegyzém erre, én mégis elmegyek, „no majd meglássuk!“ volt Szapáry százados ur válasza, és erre, mint hogy a százados ur ingben volt, tőlem távozva zubbonyáért ment, mely nem tudom már biztosan, az asztalan vagy a karszéken volt. Ekkor Szapáry ur a zubbonyát hozzám háttal fordulva magára vette, én ezalatt forgonypisztolyomat táskámból kiránczigáltam és mivel abból, hogy a százados ur zubbonyát magára veszi, azt következtettem, hogy ki akar menni és engem esetleg őrjárat által letartóztatni és mivel ezalatt még a százados ur rosz bánásmódja is eszembe jutott, eltökéltem magamban, hogy előbb a százados urat, azután pedig magamat agyonlövöm. Pisztojomat csakugyan reá is szegeztem, és amint e pillanatba felém fordult, az első lövésemet megtettem és ezzel egyidejüleg a százados ur, ki arczczal fordulva volt hozzám, kiáltott: „mit akar Tóth?“ Mivel az első lövésem keveset szólt, én még egy lövést irányoztam a százados urra, ő még akor is lábán állva maradt, mire én azután rögtön a szobából távoztam. Megmagához füzé. Nővére lebetegedését talán senki oly kinosan nem lesé, mint ő. Ha annak fia születik, ugy van trónörökös; a föladat, nehány évig türelemmel lenni és ujra kezei közé keritheti a kormány gyeplőket, mi a herczegnőnek annál könnyebben sikerülhet, minthogy a fejedelmi özvegy az ő idősb testvére — nyugodt, csendes hajlitható természetü nő.

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

A szerencse pillanata.

Irta: ***Hackländer F. W.***

ELSŐ KÖTET.

II-dik fejezet.

Egy kis papirszelet.

Nehány percczel 6 óra előtt megnyilt azon ajtó, mely a herczegnő lakosztályába vezetett és midőn a herczegnő és utána ő kegyelmessége a regens is kilépett, elnémult az eddig is csak suttogva folytatott beszélgetés és egyéb nem volt többé hallható, mint a lerótt mély hajlongás előidézte ruha suhogás és könnyed összezörrenése a sarkantyuknak, midőn a tiszti sarkak előirás szerint tisztelegve találkozának.

Elise hgnő egészen sajátszerü lény volt. Egy herczegnő életkorát nem igen titkolhatni; a hivatalosan indiscret gothai leszármazási naptár gondoskodik arról, hogy az összes magas és legmagasabb rangu hölgyek születésnapja ne maradjon titokban; — az tehát fölfedi előttünk, hogy Elise herczegnő élte 26-ik tavaszát is megérte már. Termetét inkább kicsinynek mondhatni, de növése csinos és dereka kifogástalan, különösen kecses fejtartása. E fejecske dus szőke hajzata könnyedén tüzött és göndöritett; arczáról első tekintetre el nem határozhatni, vonzó-e, vagy visszataszitó. — A herczegnő nem nevezhető szépségnek; még szabályos vonásokkal sem bir, szemeiből azonban sugárzik a szellem és kis, csaknem pisze orrocskája alatt oly szájat födözhetni föl, mely a vidám kaczagásra mintegy teremtve látszott lenni és midőn csakugyan nevetésre is nyilt, picziny, vakitó fehérségü fogakat tüntetett elő.

Megszokván a herczegnő vonásait, azokat vonzóknak, sőt kecseseknek is találta az ember és pedig részben gyöngédségüknél fogva, részben azonban azon szellemességért és gonoszkodásért, — mely sötétkék szemeiből elő világlott.

És ezen gonoszkodó kifejezés, mely enyhébb értelményben veendő, tehát inkább hamiskásságnak volna nevezhető — e hölgy bensejét is elárulá. Nagyon kis mértékben sántitott is és épen ezen testi hiba volt az, — mi egész alakjának rendkivüli érdekességet kölcsönzött; mert e fogyatkozást ő kicsiny termetének sajátságos föl-alá himbálása által igen ügyesen tudta elpalástolni; beszélgetés közben oly fürgén fordult hol jobbra, hol balra és szemei oly átható sugarakat szórtak mindenfelé, hogy egész megjelenése bizonyos tekintetben meglepett, sőt elkápráztatott.

Még bizalmasan az idősb urak az udvarnál is megvallák egymásnak, hogy a herczegnő valóban élénk, szeretetre méltó kis kobold; nálánál nagyobb szenvedélylyel és ügyesebben senki sem tud ármánykodni és hogy legnagyobb kedve abban telik, hogy ugy fejezük ki magunkat — az egész világot összeveszitse. Ifjabb urak meg, kik talán valamivel mélyebben találtak a fénylő szemekbe pillantani, vagy a kiket a herczegnő szellembe dus beszéde bájolt el, sohajtozva erősitgeték, hogy olyan a tetmészete mint a hamiskás Ámor istené, ki nyilait mindenfelé szórja, de csak azért, hogy azután mulathasson az ily módon előidézett apró bajokon.

Azonfelül a herczegnő ment volt minden szépelgéstől, és testi fogyatkozása daczára sem találkozott hölgy, ki bár a legnagyobb salonban is fesztelenebbül és elegansabbul tudott volna forgolódni, mint ő. Tetette magát, mintha mindaz, a mi jelenlétében történik és mondatik, őt kevéssé érdekelné és mégsem kerülte ki figyelmét semmi; e mellett ahoz is értett, miként kelljen a legkomolyabb beszéd folyamának tréfás fordulatot adni és ilyetén módon a mitsem gyanitókkal elhitetni, hogy ő tulajdonképen komoly dolgok iránt nem is képes érdeklődni. De mint mondók csak az együgyüek voltak ezen hiedelemben. Ki az udvart közelebbről ismeré tudta, hogy mig Elise herczegnő sógora az elhunyt heczeg élt, tulajdonképeni uralkodó fő a herczegnő volt. Miért is nagyon zokon esett neki, hogy a boldogult nagybátyja, a családi törvény értelményében kezébe kapván az uralkodás gyeplőit, szilárdan halad a maga utján, mitsem törődve a herczegnő ármányaival. Ez utóbbi azonban tüstént ügyes ravaszkodással megváltoztatta eljárása módját, a regenssel látszólag a legjobb lábra helyezkedett, alattomban azonban minden irányban szétbocsátá a titkos szálakat, melyekkel az udvarnak egy tekintélyes részét magához füzé. Nővére lebetegedését talán senki oly kinosan nem lesé, mint ő. Ha annak fia születik, ugy van trónörökös; a föladat, nehány évig türelemmel lenni és ujra kezei közé keritheti a kormány gyeplőket, mi a herczegnőnek annál könnyebben sikerülhet, minthogy a fejedelmi özvegy az ő idősb testvére — nyugodt, csendes hajlitható természetü nő.

Bár a herczegnő szeretett az udvar szellemes és elegans férfiaival tolytonosan élczelkedő berzenkedésben élni, oly háboruban, — mely mindkét félre nézve könnyen veszélyessé válhatott volna; és bár minden tekintetben tartózkodás nélküliek valának is mozdulatai és hazulról is gazdag lévén — ugy szólván — külön udvart tartott, daczára annak, hogy önválasztotta körökben élt, kis társaságait és kirándulásait teljes szabadsággal és tetszése szerint rendezé, daczára mindezeknek: még az udvari rosz nyelvek legroszabbika sem mondhatott róla a jelzett irányban semmi hátrányára szolgálót.

(Folyt. köv.)

lehet, sőt ezt valószinünek is mondhatom, hogy ha a százados ur akkor, midőn a zubonyáért ment és azt magára vette, — el nem fordul tőlem, ugy a szerencsétlenség nem történik meg, minthogy nekem talán alkalmam sem lett volna a pisztolyt táskámból elővenni."

A törvényszék az itéletet ezen a héten hirdeti ki s azt a szerencsétlen gyilkoson Jászberényben hajtják végre. (P. N.)

Fővárosi hirek.

— **Klotilde** főherczegnő tegnap Bécsbe utazott. — **Tisza** miniszterelnök és Széll K. pénzügyminiszter Bécsből visszaérkeztek. — **Berzeviczy Együd** kézsmárki képviselő csődjében az activák bőven födözik a passivákat. — **Az orsz.** földmivelésügyi egylet elnökeül gr. Szapáry Antal; alelnökeül gr. Csekonics Endre választatott meg. — **Egy Stellek Hermin** nevü fiatal nő a Dunába ugrott és nyomtalanul eltünt. — **Sándor Móricz** gróf febr. 23-án — élte 73-ik évében Bécsben elhunyt. — **A budai** helyőrségi templomban Haynald érsek fényes „Te Deum" istenitiszteletet celebrált.

Utóhangok a Simonffy-banketthez.

Tegnapi számunkban igyekeztünk teljes és hü képét adni azon diszebéd lefolyásának, melyet Debreczen város polgársága, a királyi tanácsosi méltóságra emelt polgármestere tiszteletére rendezett. És ha igyekezetünknek még sem sikerült teljes és kimeritő képét nyujtani ama fényesen inscenirozott polgári ünnepélynek, — legyen ez megbocsátva nekünk, hiszen oly sok és különféle benyomások közepette alig csodálható, ha a reporteri tollban egyik-másik mozzanat benne marad is, és főleg, ha oly mozzanatok maradtak azonnali felemlités nélkül, a melyek majdnem szándékosan vonattak el a nyilvánosságra jutás elől.

Igy utólagos értesülés alapján megemlitjük T. G. ügyvéd jeles felköszöntését, mely azonban közvetlenül Simonffy Imre királyi tanácsoshoz volt intézve 23, jelenleg debreczeni illetőségü, de nem debreczeni születésü, de azért szivvel, lélekkel debreczeni egyén képviseletében. Aztán ugyan csak a kitüntetett férfi szükebb körében mondott egy csinosan sikerült felköszöntést Erdélyi István, a Kutasi Imre nyomdájának müvezetője, ki Simonffy Imre urnak tanácsnoksága idejében lépett be mint tanuló a városi nyomdába, s élénk szinekkel ecsetelte azon érdemeket, melyeket Simonffy Imre ur a városi nyomdának a tökély jelen fokára való emelése által szerzett.

Végül megemlitünk itt egy felköszöntést, melynek elmondására — sok levén a szónok — nem volt idő, de a melyet a szerző, Barcsay Miklós polgártársunk szivességéből a következőkben közlünk:

* * *

A mi szeretve tisztelt polgármesterünk legfőbb jellemvonásait akarom igen röviden ecsetelni. Tudjuk mindnyájan, hogy istentfélő vallásos jó keresztyén, fedhetetlen életü, nem büszke, jó erkölcsü, okos és szorgalmatos.

Ezen szép tulajdonokat felismerte benne ő felsége jó királyunk is, s ezen szép tulajdonainál fogva (mely igen kevés embernek jutott osztályrészül) ruházta mint Debreczen városa főpolgárára, az őtet megillető királyi tanácsosságot, nagyságos czimmel. — De előbb megyek egy pár évre, a mikor szeretve tisztelt Simonffy Imrénk, főkapitány és helyettes polgármester volt, nagyon komoly gondolatok között azzal küzdött, — hogy vállalja ő el a polgármesteri állást, mikor a város nagyon tul van terhelve adóssággal, gondolván, hogy üres kamarának nehéz gazdasszonyának lenni. Épen ezen időben a szerb tövis is annyira elszaporodott — mondá, most sincs pénzünk, tessék ennek kiirtására évenként 4 vagy 5 ezer frtot kilökni. Ekkor egy hang mellékoldalról megcsendült füleiben, — hogy biz azt a pika ki nem irtja, hanem eke kell neki; no mégis elvállalom a polgármesterséget, mondá — ismerem a városnak minden bajait, azon segiteni legfőbb törekvésem s a boszantó szerb tövis szülte azon eszme, hogy a közlegelő felosztassék, — megtörtént, — mostan nincsen adósságunk, sőt pénzünk is van, a munkásosztály azonnal kikapja kiérdemelt fizetését.

Jól tudom, sőt bizom is ngs polgármester ur elősorolt jelességeiben, hogy mint királyi tanácsos, még több befolyást fog gyakorolhatni arra nézve, hogy pénzforrásunk soha ki ne apadjon — értem a városi pénztárakból — és a polgárság zsebeiből, mi csak ugy történhetik meg, ha nsgod pénzünket nem hagyja nagy mértékben városunkból kiszivárogni, sőt nemcsak ki, hanem befelé folyó kanálisokról is gondoskodik.

Éltesse az isten jó erőben és egészségben ngs polgármester urat és kedves családját — az emberi életre kiterjedő legvégsőbb határidőkig!

Barcsay Miklós, m. k.

Vegye ugy Simonffy Imre kir. tanácsos ur, mintha a szivből szakadt szavak valójában el is mondattak volna.

Ezeken kivül számos üdvözlő távirat érkezett az ünnepelthez, melyek egész távol vidékekről tolmácsolták a szivek kegyeletes érzelmeit.

Végül lehetetlen elismerőleg nem emlékezni meg a diszebédet kiállitott Fehér Herman buzgalmáról és ügyességéről, — ki egész személyzetével a megelőzött éjet, a huszár altisztek tánczvigalma folytán talpon töltötte, és mégis a kiszolgálás ugy ment mint a parancsolat, s nem volt egyetlen vendég, ki ajkain a legkisebb panaszszót bocsátotta volna ki.

Napi hirek.

— **Szerkesztőségünk helyiségét, február 25-től fogva a czegléd utczában a Friedház első emeletére helyeztük át, mit is azon kérelemmel hozunk lapunk t. pártolói és munkatársai s a n. é. közönség figyelmébe, hogy ezentul a lap szellemi részét illető közleményeiket, valamint a „Nyilttérbe" tartozó közleményeiket, oda méltóztasanak intézni. — Teljes tisztelettel. Debreczen, 1878. február hó A „Debreczeni Ellenőr" szerkesztősége.**

— **A szinház** jövőre leendő kibérlése tárgyában, tegnap délután tartott ülést az illető bizottság, melynek eredményekép közöljük a következőket. Pályáztak hatan u. m. Lászy Vilmos kassai szinigazgató, Mándoki Béla és társai, Gerőfi Andor jelenleg pécsi szinigazgató, Szilágyi Béla a székesfehérvári szinház müvezetője, Krecsányi Ignácz, és özv. Farkas Ferenczné. Ezeken kivül Babos Károly is tett lépéseket a szinház kibérlése iránt, de eljárása nélkülözvén a megkivántató formaságokat, nem tekintethetik pályázónak. A bizottság ezuttal abban állapodott meg, hogy az illető pályázókkal levélileg intézkedni hosszadalmasnak és sok tekintetben nem is tartván czélszerünek, azokat a jövő szombaton tartandó értekezletre összehivja s az ügyet szóbeli megbeszélés utján fogja elintézni. A bizottságnak ugy halljuk az a törekvése, hogy Lászyt és Mándokit egyesülten nyerje meg szinházunknak kibérlésére.

— **A debreczeni iparegyesületi** takarék és hitelintézet tegnapelőtt f. hó 24-én tartotta meg 4-ik közgyülését. Az ez alkalommal felolvasott s helyesléssel tudomásul vett igazgatói évi jelentésből, kiemeljük a következőket: A pénztári forgalom, a mult 1877-ik évben 1.258,613 frt. 73 kr. tett. Ezt összehasonlitva az 1876-ik évi forgalommal, a szaporulat 224.156 frt. 17 krt. tesz. A betétek összege 335.492,65. A szaporulat 37.012 fr. 12 kr. A leszámitolásnál szintén szaporulat van 37,950 frt. 10 kr. Midőn az intézet állapotának ezen örvendetes jeleit köztudomásra hozzuk, megemlitjük egyszersmind, hogy az intézet nem mulasztotta el áldozni a jótékonyság oltárán sem, a mennyiben jótékonyczélokra 100 frtot adományozott s az intézet nyugdij alapjához 51 frt. 72 kr. adománnyal járult. Ez adományokat a közgyülés még azzal is szaporitotta, hogy a párisi magyaregylet kibocsátott részvényeinek 100 frtnyi összeget irott alá, — lemondván az azok után járó kamatokról is.

— **A második** szinházi álarczos bál farsang utolsó napján, kedden tartatik meg a táncteremmé alakitott szinházban. A rendezőség — mint értesülünk — ez alkalommal mindent elkövetend, — hogy a debreczeni szinházi álarczos bál olyan sikerült legyen, mely kielégitheti a legkényesebb igényeket is. Az álarczos bál, ha benne a kedélyesség elegantiával is párosul, egyike azon sokat érő mulatságoknak, melyek a szórakozásnak számtalan kedves nemeire szolgáltatnak kitünő alkalmat. Ajánljuk azért e második és az idén utolsó álarczos bált a közönség szives figyelmébe!

— **A 16 ik huszár ezred** altisztjeinek bálja e hó 23-kán igen szépen sikerült a „Bika" nagy termében, melynek egyéb diszitései között, ott láttuk a terem egyik homlokzatán a király és királyné ő felségeiknek virágokkal környezett arczképeit is. A mulatságot a főbb rangu tisztek nejei közül is többen meglátogatták, s gyönyörködtek a tüzes vérü fiatalság igazi jó kedvü mulatásában. Felköszöntések is történtek ugy a főtisztek, mint a legénység részéről s a szépen sikerült mulatság kivilágos kiviradtig tartott.

— **Jermy Kálmán** helybeli volt diszmü kereskedő bukása ügyében keresztülvitt bünvizsgálat után, a helybeli kir. törvényszéknél ma tartatott meg a végtárgyalás. A törvényszék vádlottat vétkes gondatlanságból elkövetett bukásért 1 havi fogságra itélte. A tárgyalásról szóló részletes tudósitást holnapi számunkban hozandjuk.

— **Kitünő tajtjékpipák** kaphatók helyben a „Bika" szálloda 11-dik számu szobájában Fischer Bernát budapesti tajtékpipa kereskedőnél, — ki pár napra városunkba rándult le készitményeinek eiárusitása végett. Nevezett egyén a mellett hogy valódi minőségü, uj tajtpipákkal igen jutányos áron szolgál — ócska pipákat és ezüstnemüeket is a legjobb ár mellett cserél be. — Ajánljuk a közönség figyelmébe.

— **Egy lapkihordó**, szerkesztőségünkben március 15-ikétől alkalmazást nyerhet. A föltételek felől értekezhetni szerkesztőségünkben.

Debreczeni szinház.

Holnap, 1878-ik febr 27-kén

Molnár György ur 4-ik feléptéül

adatik

TARTUFFE.

Vigjáték 3 felfonásba. Irta Moliére.

Kezdete 7 órakor.

Csütörtökön Nyilvay Irma jutalomjátékául bérletszünetben adatik:

Giroflê Giroflea.

Vig operette 3 felv.

Felelős szerkesztő: **Szabó Antal.**

HIRDETÉSEK.

Felvilágositásul.

Ugy a helybeli, mint a vidéki nagyérdemü közönség érdekében, kötelességünk parancsolja becses tudomására juttatni, — hogy mi alólirott egylet

a csődöt mondott I-ső debreczeni asztalostársulattal

semminemü összeköttetésben

nem voltunk,

és mi ezután is saját felelősségünkre üzletünket csakis **az épitkezésnél**, boltok, iskolák stb. felszerelésénél előforduló **asztalos munkák** teljesitése által a legolcsóbb árak és tökéletes jó munkák elkészitése mellett folytatjuk.

Becses pártfogását a nagyérd. közönségnek kiérdemelni főtörekvésünk leend.

Legmélyebb tisztelettel:

a „debreczeni épitkezési asztalos-egylet,"

vargautcza 2247. számu saját házunknál.

(57) 3—3

SZÉPSÉG:

AZ ARCZSZIN FIATAL ÜDESÉGE!

Fölülmulhatlan börszépitő szernek lett a **hölgyvilág** által **általánosan** elismerve, a hivatalosan megvizsgált, kitünő, ártalmatlan valódi

RAVISSANTE

Dr. LEJOSSE-tól Párisban.

Ezen világhirü börtisztitó szer valamennyi szépitőszer között **leghitelesebb és leghatásosabbnak** bizonyult **szeplők, napégés, rezesség, sarga foltok,** valamint **minden börtisztátalanság biztos eltávolitására** A RAVISSANTE az arczszinnek, **feltünően szép**, halványrózsaszinü, bársonyszerü **fiatal üdeséget** ad, — s bőrt és **kezeket vakitó fehérséguvé és gyöngéddé** teszi, hüsitő és felüditőleg hat, s **gyöngéd bőrt** szerez **a legkésőbbi öregségig.**

BUDAPESTEN *kapható* **valódi minőségben Török József** gyógysz. urnál, király-u. 7. sz.

Debreczenben: Göltl Nándor, és dr. Rotschnek V. Emil.

Miskolczon: Dr. Csáthy Szabó István urak gyógytáraiban.

Nagy eredeti üvegtok ára 2 frt 50 kr.

Kis " " " 1 frt 50 kr.

Központi szétküldési raktár: *Schwarcz Henriknél, Mária Valeria-utcza 9-ik szám.*

Szerfelett figyelemre méltó tüdő-betegek és megrögzött köhögésben szenvedőknek, ezen eddig, a maga nemében egyetlen, feltünő gyors hatásánál fogva a legkitünőbb sikerrel koronázott gyógyszer; tüdő hurut, nyálkásság, minden tüdővészes bajok, nehéz légzés és köhögés ellen:

„Dr. Miller mohnövény nedve."

Százak köszönő iratai bizonyitják ezen szernek feltünő hasznos és gyors hatását, ugy gyermekek, mint felnőtteknél. (525) 3—6

Egy eredeti tégely ára 50 kr.

Dr. Miller övbalzsama görcsök ellen

Bécsben 1868-ban vegytanilag megvizsgáltatott. — A legrövidebb idő alatt megszünteti a legmakacsabb gyomorgörcsöt, puffadást, mell- és szivszorulást.

Egy nagy üveg ára használati utasitással 1 frt 50 kr. — Kisebb üveg 80 kr.

Valódi minőségben egyedül következő raktárakban kaphatók:

Debreczenben: Stenczinger Károly füszerüzletében; Budapesten: Édeskuty L., Egerben: Schuttág J. és Koller L. gyógyszertárában, Miskolczon: Csáthy Szabó gyógyszerésznél, Nyiregyházán: Fischer J. gyógyszerésznél; Kézsmárkon: Kiss Gy.-nél; Kassán: Wandraschek G. és Griesfeld L. uraknál.

Fióküzlet Debreczen.

KUNZ JÓZSEF és TÁRSA

DEBRECZEN, Bazár és Széchenyi-utcza szögletén.

m. k. sz. nagykereskedők Budapest Deák és Erzsébettér szögl.

NAGY-VÁRAD Sz.-Lászlótér és zöldfa-ut. szögletén.

Ajánlják gazdagon ellátott

vaszon-, pamut-, fehérnemü és divatáru raktárukat

legjutányosabb, határozott árak mellett.

Vászon czikkek:

Valódi **rumburgi, kreász, irlandi, hollandi, sziléziai** és **160—170** cm. **lepedő** vásznakat, ugyszinte fehér és szines **csinvatot, kanavászt,** továbbá sávolyozott és kamuka **asztalteritékeket, kávés-abrosz** és **csemegekendők, törülközők és zsebkendőket.**

Pamut-áru czikkek:

fehér **chiffon, percail, batist-clair, moll, linon, crepe-lisse, béles-mouszelin, virágos mouszelin** és **csipke-függönyök** és **függöny-szöveteket,** szines ingruha és butor **percalokat,** továbbra **zsinór** és **pique-velez** szöveteket, **béléssirtinget** és **kroiszet.**

Kész fehérnemü czikkek:

Férfiingek, vászon, chiffon, vagy szines percailból, **lábravalók, kézelők, gallérok, női ingek,** percail és velez **corsettek, szoknyák, kötők, fejkötők** és **harisnyákat,** ugyszinte mindennemü **gyermek fehérnemüket,** kész **ágynemüket** (3 párna, 1 paplanlepedő). Egész **kiházasitások** legjutányosabb árak mellett elvállaltatnak és saját budapesti gyárukban elkészittetnek.

Divat-áru czikkek:

Legujabb divatu **szőr** és **selyem kelméket, beszövött, chalokat, gyapju, cachmir** és **berlini kendőket,** ugyszinte mindennemü **gyász-kelméket** és kendőket.

Ezenkivül még:

Nagyválasztéku gobelin ripsz és damasz **butorszöveteket, ágy** és **asztalteritőket,** finom **velour, szőnyegek** és **ágyelőket, pokrócz, paplan** és **matráczokat,** valódi pottendorfi **kötőpamut,** ugymint mindennemü **varró, selyem** és **czérnákat.**

(61)

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. tszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, hogy a **magyar földhitel intézet** végrehajtatónak **Vámessy István** végrehajtást szenvedő elleni követelése folytán a Nagy hegyesi 2-dik számu tjkönyvben A I. 1—2 r. sz. a. jegyzett s összesen 9869 frtra becsült 15 nyilas, vagyis 84 hold 600 □ öl szántó föld az **1878. évi márczius hó 11-dik napján d. u. 3 órakor** mint első és az **1878. évi április hó 12-dik napján d. u. 3 órakor** mint második határidőben, a törvényszék árverési termében végrehajtó Török Péter által megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog, u. m.:

1-ször. Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár, melyen alul az első árveréskor az árverésre kitüzött birtok nem fog eladatni.

2 szor. Árverezni kivánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%, vagyis 986 ft.90 krt.készpénzben, vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni, az alól azonban a **végrehajtó intézet,** ha árverelni akar mentes.

3-szor. Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben, és pedig: az árverés jogerőre emelkedésétől számitandó 1 4 és 8 hónap alatt, 6% kamatokkal együtt ezen kir. törvényszéknél efizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámittatni.

4-szer. Vevő köteles az épületeket a birtokbalépés napjával tüzkár ellen biztositani.

5-ször. Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennélfogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

6-szor. A tulajdonjog bekeblezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.

7-szer. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekelt felek bármelyikének kérelmére, a prts. 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, ujabb árverés alá bocsáttatni, és csupán egy határidőnek kitüzése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

Felhivatnak — azok, kik az árverésre kitüzött javak iránt tulajdoni-, vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesitheni vélnek, — hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közététele napjától számitandó 15 nap alatt, habár külön értesitést nem vettek is, ezen kir. törvényszékhez nyujtsák be: különben azok a végrehajtás folyamat nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasittatni.

Végül felszólittatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen tszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésök végett helyben megbizottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben **Komlossy Arthur** ügyvéd, mint hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság 1877. évi január hó 25-dik napján.

Becske Lajos, helyettes elnök. **Ferenczy Lajos.,** h. jegyző.

(55) 3—3

IGÉRVÉNYEK

főnyeremény: 200,000 frt.

az 1864-iki államsorsjegyekre.

Huzás már márczius hó 1-én

4 frt 50 kr bélyeggel együtt.

„Iparegyesületi takarék és hitelintézet"-nél

Debreczenben. (62) 2—2

Laptulajdonos **Molnár György.**

Kiadja és nyomatja **Kutasi I.** Debreczenben. 1878.